

0.1. Sygnatura akt VI K 52/13

I. WYROK

II. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

po rozpoznaniu dnia 18.VI. 2013r. sprawy karnej

B. P. (1) zd. S.

urodz. (...) w K.

córki L. i R. zd. D.,-

oskarżonej o to, że:

w dniu 13 grudnia 2012 roku, woj. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) nie ustąpiła pierwszeństwa pieszej N. U. (1) znajdującej się na przejściu dla pieszych, w wyniku czego doszło do potrącenia pieszej i spowodowania u niej obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej dni 7,-

tj. o czyn z art. 177§1 kk,-

----- / -----

I. oskarżoną **B. P. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 177§1 kk wymierza jej 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 69§1 kk i 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonej zawiesza tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),-

III. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 492,95 zł. tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza opłatę w kwocie 60 zł.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2012 roku oskarżona B. P. (1) jechała samochodem marki F. (...) nr rej (...) ul. (...) w K., a następnie zamierzała skręcić w ulicę (...). Przed wykonaniem tego manewru oskarżona obserwowała czy z prawej strony nie nadjeżdżają pojazdy, po czym skręciła w lewo i znalazła się blisko przejścia dla pieszych na którym znajdowała się pokrzywdzona N. U. (1) . Oskarżona nie zdążyła zahamować i doszło do potrącenia pieszej. Następnie B. P. (1) zatrzymała samochód, pomogła pokrzywdzonej wstać z jezdni, umieściła ją w swoim samochodzie w oczekiwaniu na przyjazd karetki pogotowia.

W wyniku zdarzenia N. U. (1) doznała obrażeń w postaci złamania obojczyka prawego - obrażenia te naruszyły czynności narządów jej ciała na okres powyżej dni siedmiu. Obecnie proces leczenia pokrzywdzonej zakończył się , roszczenia odszkodowawcze dochodzone są na drodze postępowania cywilnego.

Na miejsce zdarzenia wezwana została Policja , oskarżona poddana została badaniu na zawartość alkoholu, była trzeźwa.

Stan techniczny pojazdu F. (...) nr rej (...) nie miał wpływu na zaistniałe zdarzenie.

/ dowód: wyjaśnienia oskarżonej B. P.;

zeznania świadka N. U.;

notatka urzędowa k 1;

protokoły użycia A. k 2;

protokół oględzin miejsca wypadku k 4-5;

protokół oględzin pojazdu k 6-7;

opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k 16;

dokumentacja fotograficzna k 19-20;

opinia sądowno-lekarska k. 23 ;

dokumentacja lekarska k 25 /

B. P. (1) nie była uprzednio karana, zamieszkuje wraz z mężem i dwójką małoletnich dzieci w K. , pracuje w sklepie (...) w P..

/ dowód: wyjaśnienia oskarżonej B. P.;

informacja z K. k.27/

Oskarżona B. P. (1) stojąca pod zarzutem popełnienia czynu z art. 177§1 kk w toku postępowania przygotowawczego i rozprawy głównej przyznała się do winy i w złożonych wyjaśnieniach podała, że nie jechała z nadmierną prędkością natomiast do zdarzenia doszło na skutek tego, że w trakcie wykonywania manewru skrętu w lewo nienależycie obserwowała obszar przejścia dla pieszych skupiając uwagę czy nie nadjeżdżają jakieś pojazdy z prawej strony.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonej odnośnie zarzuczonego jej czynu nie budzi wątpliwości. Nie ulega wątpliwości, iż do wypadku doszło na skutek nie ustąpienia pierwszeństwa dla pieszej znajdującej się na przejściu dla pieszych , co było wynikiem nienależytej obserwacji tej części jezdni. Oskarżona od początku postępowania nie kwestionowała powyższych okoliczności wskazując , iż „ zagapiła się” czego skutkiem było potrącenie pieszej, na taki przebieg zdarzenia wskazują również zeznania pokrzywdzonej N. U. (1) oraz dokumenty sporządzone w toku dochodzenia a oparte na ustaleniach dokonanych na miejscu zdarzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia czynu z art. 177§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył jej karę trzech miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonej, a także stopień społecznej szkodliwości czynu. Wskazać trzeba , iż oskarżona nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, po zdarzeniu udzieliła pokrzywdzonej niezbędnej pomocy, od początku postępowania nie kwestionowała swojej winy. Sąd uwzględnił też , iż do zdarzenia doszło na przejściu

dla pieszych a więc w obszarze w którym kierujący pojazdami powinni w sposób szczególny zwracać uwagę na zachowanie innych użytkowników drogi. Postawa oskarżonej wskazuje na krytyczny stosunek do popełnionego czynu i tym samym Sąd uznał, iż dla celów prewencyjnych wystarczające będzie wymierzenie kary oscylującej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Jednocześnie sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonej (ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, osiąga zarobki nieznacznie przekraczające najniższe wynagrodzenie) nie uzasadniała orzekania kary o charakterze majątkowym, szczególnie w sytuacji obciążenia oskarżonej kwotą kosztów sądowych.

Na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pobawienia wolności tytułem próby na okres lat dwóch uznając, iż odnośnie oskarżonej można postawić pozytywną prognozę, co do jej zachowania w przyszłości i będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk.